

מס' 4
משיבת הוועדה לעניני פנזם,
שהוקימה ביום ב', ד' כסלו
תשי"ב - 3.12.51, בשעה 10.15

מזכירי-הוועדה:
י. ספיר - היו"ר
א. אלטמן
ח. ארזאב
ס. ארט
ע. אסף
ז. בן-צבי
ס. חזני
י. ישעיהו
א. פרי

בעוזריה:
ז. גורלי
ד. הכהן
ש. בבה
ת. טובי
א. כהן
ג. טועדי

י. סחר - המפקח הכללי של המטרה. מזכירי-הוועדה:

א. יתשובת היו"ר הוועדה ליו"ר הכנסת על
המכתב בענין אבו-גוש;
ב. סיום הדיון בעניני המטרה.
אני פותח את הישיבה.
היו"ר י. ספיר:

ניסחתי מכתב תשובה ליו"ר הכנסת על
המכתב ששלח לנו בענין ראש מועצת אבו-גוש. לאחר ששמענו את טענות המטרה
בענין זה, אני מפיע את הנוסח הבא:

"ליושב-ראש הכנסת,

לפי בקשתו במכתבו מיום 3.10.51 לוועדה
הפנייה בענין תלונתו של פר סאמור ראשיד, ראש מועצת אבו-גוש בקשר
להתנהגות המטרה כלפיו, הבאתי את הענין לפני ועדת-הפנייה. הוועדה בחרה
למטרה יו בוועדת מטרה אשר קיבלה מהמפקח הכללי של המטרה המבר על
הסתללות הענין. לאור הבירור של ועדת המטרה קבעה ועדת-הפנייה את
המסקנות הבאות:

א. אין הוועדה רואה הצדקה לבחירת ועדת-
חקירה טיפוחית של הכנסת לחקירת התלונה הנ"ל ורואה את הבירור של ועדת-
המטרה כמספיק מבחינה זו.

ב. הוועדה מוצאת, כי בהתחשב עם טעמו
של המתלונן כאש מועצת מקומית, היה מן הנכון לצרוך את החיפוש בנוכחותו
ולא להסתפק בנוכחותו של אחד מבכירי הכפר גם אם הוא מקרובי המתלונן.

ג. לאור המסיבות של ה קרה לא היתה לדעת
הוועדה הצדקה לאזור את המתלונן ל-48 שעה ולטנוע את הוצאתו בערכות. גם
בהתחשב עם העובדה שבכפר הנ"ל לפי הוצעת המטרה קרו לעמים קרובות
עבירות נגד החוק.

ד. המפקח הכללי של המטרה הודיע כי לא
החקירה שנעשתה על-ידיה אין המטרה מוכנעת כי המתלונן אשם בהסתרת הכסף
הטוריק בביתו וכי היא מניחה כי אין הוא אחראי למעשה זה.

א.ב.ג.

ישיבת הוועדה לענייני פנים
3.12.1951

היו"ר י. ספיר:

"לאור הודעה זו מוצאת הוועדה כי על המטרה להודיע לכר מחסוד ראסיד הנ"ל כי אין היא רואה אותו לאדם או אחראי למציאת הכסף בביתו, וכי היא מצטערת על אי-הצטינות שנדרסה לו על-ידי הצורך בחיפוש.

הוועדה מוצאת כי עם סידור הדבר כנ"ל יוכל סר מחסוד ראסיד אבו גוט לבוא על טיפוקו בקטר לתלונה שהוגשה על-ידו.

המפקח הכללי של המטרה הביע את נכונותו לשלוח את ההודעה הנ"ל.

י. סחר:

אין לי כל הוכחות לכך שהוא איננו אדם. אפתי בק שאין זה מתקבל על הדעת שהוא שם את הכסף במקום שנמצא.

אסר לסאפר - איננו חושב שלא נכון היה לא לאסור אותו, כי בינתיים יכול היה להעלים עדויות. במקרה שהוא אדם וישנן עדויות נגדו, לאור המכתב הזה לא נוכל יותר לאסור כל אדם שהוא נכבד פחות או יותר, אם נמצא צורך לעשות כך.

היו"ר י. ספיר:

כתוב בפירוט: "לאור המטיבות של המקרה הזה". בנסיבות אלו אין סן ההכרח לאסור אדם. האדם הזה נתמנה לראש מועצה על-ידי הממשלה, ואיננו מבין מדוע נחרה בו הממשלה אם הוא ידוע בתור עובר-על החוק. אני חייב להתחשב בעובדה שהוא ראש מועצה.

א. אלטמן:

המכתב כולו עושה רושם סוגזם לצד אחד. איננו מתכוון להצדיק את המטרה, אבל עלינו לטפור על הפרט הזה שספר "מטרה". אי-אפשר להתעלם מהעובדה שהכפר הזה הוא מרכז להפרת-החוק במובנים כאלה. לדעתי יש להכניס לתוך המכתב ניסח כזאת. הסכום שנמצא איננו חשוב, חשובה העובדה שנמצא אצלו כסף מזוייף.

היו"ר י. ספיר:

כתבתי כבר שבכפר קרו מקרים של הפרת החוק. כטו-כן לא כתבתי שאנו שוללים את החיפוש, אלא אנו מצטערים על אי-הנעימות שנדרסה על-ידי הצורך בחיפוש.

י. בן-צבי:

אין אנו צריכים לדבר על כל הכפר, אלא להתרכז רק סביב המקרה הזה. במקרה זה הנאשם הוא ראש מועצה מקומית וצריך היה להתחשב בכך ולא לאסור אותו. טענה כך אני חושב שצריך להסאיר את הדברים כפי שהם.

י. סחר:

מקודת מכת החוק האיש נמצא אדם - מצאו אצלו את הכסף. אפשר היה להביאו לדין ורק בבית המטפט הוא היה יוצא זכאי מחוסר הוכחות. המטרה חשובה שאין זה מתקבל על הדעת שהוא הסתיר בביתו בנסיבות כאלו 25 לירות מזוייפות, ולכן לא הביאה אותו לדין. אי-אפשר להגיד שהמטרה לוקה. בכל מקרה סדנו בוועדה הזאת על ענייני המטרה - יצאה המטרה אצלה. דבר זה הורג כל אינציאטיבה בקרב הסוברים, ושפיע אפוא על הסוראל של המטרה. בנידון זה אי-אפשר לעשות הבדל בין אורח פשוט ונכבד בסדינה.

א.ב.

ישיבת הוועדה לעניני פנים
3.12.1961

א. אלטמן:

ההסתוללות הזאת עוברת כל גבול, אם ניתן לאדם זה גם הפעם את הצדק - לא ייגמר הדבר בכי-טוב, אין המדובר הוא במתן סיפוק, כי דבר זה יתגקם בנו, הוא יתיר עוד יותר את הרצועה, אדם אחראי בכפר צריך לדאוג לכך שבכפר לא ייקרו טקרים הנעשים שם יום-יום.

היו"ר י. טפיר:

הרגישות במסגרה עוברת את גבולות ההניחון, לא ייתכן שכל ביקורת תרפה את הידיים. אני הסתולתי לנסח את המכתב בצורה שתקבע את שביל-הזהב.

ח. אריאנו:

אין פרטיעים כאן את החיפוש, אלא את העור שהחיפוש לא היה בנוכחותו של הנאשם, וזאת יש להדגיש.

היו"ר י. טפיר:

אני בניתי את המספט מתוך הנחה שהיה צורך בחיפוש. שמו הוכתם על-ידי-כך שנמצא אצלו הכסף. אם טוענים אחר-כך שאין הוא אשם - צריך לנקות את שמו מן המכתב הזה, וזאת אני רוצה לעשות עכשיו על-ידי ההודעה.

אני מסכים לשנות את הטופ ולכתוב אותו כך: "המסגרה מצטערת על אי-הנעיסות שבגדטה במקרה זה כפי שזה קורה או עלול לקרות במסיבות כאלו. המפקח הכללי של המסגרה הביע את נכונותו לשלוח את ההודעה הנ"ל."

י. סחר:

אין אני מסכים לכך.

היו"ר י. טפיר:

אם כך, מצטרף להעשים את המספט האומר כן. אנו פותחים עכשיו בוויכוח על עניני המסגרה, כפי שנקבע.

א. פרי:

אני בני מסיל פסק בכך שהמסגרה נאבקה בקטיים גדולים, אבל נדמה לי שפר סחר דלג על שתי פרטיות: פרטת טריפוט ופרטת ג'למי. לא בכל יום מצליח אדם סחרוץ להוכיח את אשמתה של המסגרה. גם במקרה של כריפוט הכחיש בראיונה טר סחר את ההאשמות, ורק אחר-כך הודה שהוטעה. שתי פרטיות אלו אינן להן קשר עם הקטיים שעליהם דיבר טר סחר. בסבילי זוהי אוזרה חפורה, כי כפי שאמרתם לא חסיד אפטר להביא הוכחות לאשמתה של המסגרה.

שתי פרטיות אלו ערערו במידה רבה את אמון הציבור במסגרה, והן מוויבות מסקנות. בהסלחות ועדת-החקירה לענין ג'למי היה סעיף שבו מדובר שעל ועדת-הפנים לפעול. אני מציע שנתחיל בדיונים.

אני מודאג מאוד שהמגמה הכללית שנתכלטה סוברי טר סחר, לא היה לי כל יסוד לפקפק עד לפני זמן מה בכנותה של הנחת המסגרה, אבל אני מוכרח לראות את המסגרה כחלק מן המנגנון הכללי של המסגרה. לצערי דוהרת המדינה לנו דהירה מסחררת מתקופת של חלוציות וכיבוד החרויות האישיות, המזרחיות והדימוקרטיות לשלב אחר. והמסגרה היא מפעיל המבצע את התהליך הזה, התהליך של פאשיזציה של מדינה ישראל, כפי שמתבטא הדבר בטענה הימאיים. אינני יכול לקבל את הבעת הרצון הטוב מצד טר סחר. לפני שנה אולי יכולתי - אבל לא עכשיו.

אני חולק על תוכנתו של טר סחר בענין האסירים הפוליטיים וטביעת האצבעות. הדרישה לטביעת אצבעות נובעת אצל

ישיבת הוועדה לעניני פנים
3.12.1951

א. פרי:

מטלות אחדות טכר שהמטלה דואה בפועל כל אזרח כפוטע, או טועד לעבריינות. אנלי יכביר הדגד על המטרה - אבל היא חייבת לחטוב ככוון זה טכל האזרחים הם ישרים והמדינה חייבת רק לגלות את הפוטעים מניניהם במידה שהם ביצעו פשעים ולא לדרוש טביעת אצבעות טכל האזרחים טזוהו אחד הטיטנים של מדינה טטרתית. אני אציע שהוועדה תטטט בענין זה טסקנה ברורה: התנגדות לטיטט טביעת אצבעות לבני אנטים טלא עברו עבירה.

י. סחר:

לעת-עתה אין חוק המחייב לקיחת טביעת-אצבעות, ישנה רק פרוצידורה כזאת. אם את טתנגדים לכך - תטנו את החוק.

א. פרי:

הטאלה הטניה היא: האם קיימים אסירים פוליצים או לא? לפני טנה יכולתי טם אני לקבל את ההודעה בענין זה בתום-לב, אולם אני הולך ומתטכה טטטנו טלא יהיו אצלנו כל אסירים פוליצים. טטטנו טאת כל הטטטוכים בינינו נייטט על-ידי ויכוח. אולם עכטיו אנו טוטעים צלילים חדשים. ראט הטטטלה וטך הטטחון, כאשר דיבר בטט טר המטרה, הזכיר לא פעם "אוייבים" ו"בוגדי ידוע טה עוטים לאוייבים ובוגדים". היטאים הוכרזו כאוייבי המדינה.

אני טואל: אם ייאטרו יטאים בהצעה על טביתתם, האם הם יהיו אסירים פוליצים או לא? אני אציע שהוועדה תקבע טסקנה ברורה גם בקטר, לטאלה זו. טר סחר טוען טאין אף אטיר פוליצים טח בטדינת-יטראל - כולם אסירים פליליים.

י. סחר:

אם בכדי להטיג נצחון פוליצים הם עובדים עבירה פלילית - הם אסירים פליליים. אם היטאים טוטרים טוטרים בטטן הניה - זוחי עבירה פלילית.

א. פרי:

ישנו גם ענין טל נציגי קטר לצייבור ולעיתונות, טטטנו טל טר סחר שהמטרה לא טצאה עדיין קצין טתאים - אינה טניחה טת הדעת. אני הצעתי בטטנו קציני-קטר בטחוזות.

י. סחר:

קייטטי קציני-קטר נפל טחוז וטחוז. לא טצאתי עדיין קצין קטר טתאים בטביל טטרפז.

א. פרי:

דבר אחרון הוא: ענין טטרת הייטובים החקלאיים, טביעתם טל הייטובים החקלאיים היא: לא להיות טקופחים בנידון זה ולהקיים טחד את טטרת הייטובים החקלאיים שהיטת קייטט בטטן הטנדט.

י. בן-צבי:

אל לוועדת-הפנים לטבור באופן שיטתי את הדרוש הטבצעת טל המדינה - המטרה, עלינו ללטוד טכל המדינות, הן מדינות-הטזרח והן מדינות-הטערב, ביצד לקיים מדינה, טם נטטל טת לקיחת טביעת-האצבעות, נשים טכטוליים על דרך הטיצוע טל טמירת המדינה, אולם אין זה הגיוני לקחת טביעת-אצבעות טכל תוטבי המדינה, אלא על המטרה לקחת טביעת-אצבעות טפל אדם חטוד, בטט עוטטים בטדינות רבות טתקדמות אחרות.

אך לענין הפוטעים הפוליצים: קשה לקבוע בדיוק את הטוטט של "פוטעים פוליצים". אט אנטים עורכים הפגנה פוליצית טקטה - אין הם פוטעים כלל, אולם אם הם עובדים על החוק - הרי טהם פוטעים פליליים כטו היתר.

י. בן-צבי:

דיבורו כאן על הסגרה והדרגה. צריך לדאוג לכך שכל המחלקות העוסקות בחינוך יכניסו סעיפי הדרגה כאלו לתכנית הלימודים שלהן.

ישנו ענין הסכתבניות: אין עושים ספיק נגד הצרה הזאת. המטרה אינה יכולה לסלק את מקום הספיקה כליל. לדעתו מספר העם הוא דבר המהחלי. ארגון זה יהיה פורכט טאנטיס שאינם חייבים לשרת בצבא, וכל חוטב יהיה חייב לצאת פעם בחודש ללילה או לחצי לילה לספיקה. עלינו לקיים ארגון זה גם אם יביא הדבר לסכסוך בין הצבא ובין המטרה.

ט. חזני:

כשאם שהיישוב בארץ היה פעם ריכוז כל הסוב בעם, כן עולה עכשיו מצלנו קצת רב של רע, ולפעמים גם ריכוז של כל הרע ספדינות אחרות. אל לנו לרפות את ידי המטרה, אבל עלינו להספיק את חוט הזלזול של הציבור למטרה. החינוך של דורות לגבי חוט, עדיין ריטור. ניכר מצלנו לעיתים קרובות ישנו חוט תמיכה במטרה כאשר היא עומדת על הרפה הכתאית. ישנם גם סקרים של התנהגות לא יפה מצד המטרה, אבל אין לעשות כזה הכללה. סטור כך הייתי מציע לסיכום:

א. הידוק הקשרים עם הציבור - וישנו דרכים רבות לכך. לפני זמן מה ערכה המטרה בידוליים תכנית פעשועים לתוכני הפרוזודור, ואגב כך נתנה טעורי הכרה. אין זה רק מתפקידם של הטורים לערוך את ההסברה.

ב. חינוך הדתי פורכט בקרב המטרה להתאפקות. ספיק עם סוטרי יסלא אחרי ההוראות להכות במקרה שהוא צריך לעשות זאת - ולא יוספך בופך סטלו.

ג. צריכה לצאת מכאן תביעה למטרה המטפטים שבתי-הדין יחסידו בעששים. יש לי הרושם סקל-הנועם שבתי-המטפט חובטים בהם את העבריינים - ובניניהם פושעים טועדים - מטפט עידוד לפושעים. צריכה גם לצאת תביעה לטתן תקציב מתאים למטרה לטתן הטלתות בוספת וחינוך הסוטרי.

ד. ענין הספיקה בייטובים החקלאיים וייטובי-המטרה: המטרה היתה צריכה לקבל על עצמה את כל התפקידים, אבל היא באבקה בחוט כוחות, הספיק לקחו אפוא על עצמה את תפקידי המטרה, אבל דבר זה טתבטא בגרעון יומי העבודה. המטרה חייבת לחפש סקורות לכיטוי גרעון זה, ואם לא - חייבת הוועדה להסליץ על כך.

ה. ביחס למטרה העם: בעצר לא היתה אף פעם התלהבות גדולה לכך. עד עכשיו נעטה הדבר באמצעי לחץ והסברה, אבל עכשיו צריך למצוא לדבר פתרון בטטגרת החוק.

ו. בענין ההסתבנות, נוכח חוטרי הכוחות של המטרה ותפקידיה המרובים, אולי צריך הענין לחזור מהמטרה לצבא, אם כי אינו יודע מה לגיד על כך הצבא.

ז. מצבו של הבחור הדתי בתוך המטרה: אני חוטב טזה הפסד גדול למטרה שאין בתוכה בחורים דתיים, גם שבחינה כטותית וגם טכחינה איכותית. אני חוטב שצריך לקיים ועדת טתהיה טורכבת טחברי ועדת-הפנים של הכנסת, בטיתוף עם נציגי הרבנות הראשית וטטה המטרה, טתחפש פתרון לטאלת הבחור הדתי בטירות המטרה, כגון: טחרורו טעבודות יום-יומיות בטבת וכדומה.

ח. אלטמן:

טבל מה טטטענו טמפקה המטרה על טצב העוינים. ישנה טטקנה אחת ברורה והיא: קיימת אנוירה לא טובה טביב המטרה טצד הציבור. זוהי אחת הסיבות שאין בטירות לירות המטרה. מטפט כל חוטבי המדינה בארץ

א.ב.

ישיבת הוועדה לעניני פנים
3.12.1951

א. אלטמן:

מטרינות שבהן לא לקחו דבר מהמסורה ומתמסר בכללו. קשה לאנושי מלה
להסתגל ליחס אחר כלפי המסורה כאן. הוא הדין ביחסם של אנשי המסורה
לציבור, כי גם להם ישנה הסקפה מסוימת על תפקידיה של המסורה ועל
יחסה לאזרחים. הכנסת, שמצאה זמן לדון ולמפל בעניני מסורה במסח של
ביקורת חריפה, חייבת לסגור זמן בעזרת הוועדה הזו גם לדיון יסודי על
עניני המסורה, דיון פוזיטיבי ולת רק בגטיבי, כי זהו אחד המסכירים
החשובים ביותר בכל מדינה.

חשוב שהמסורה תרכוש לעצמה פרסטיג'ה
לכל הפחות בצורה שעיז זאת בתי-הדין. עם כל הביקורת שלנו כלפי המסלה,
ישנה בציבור הכרה שבתי-הדין שלנו מצטיינים באי-תלות אובייקטיבית.
לא כן הדבר לגבי המסורה. מה הן העובדות? עבר שהציבור מאמין שהוא עובדה,
זוהי עובדה. הציבור מאמין שבמדינה קיים מסור של תליות ספוגיות, וגם
במסורה רואה הציבור גישה כזאת. עלינו לסנות הלך-רוח זה בכל מחיר כי
דבר זה הוא מסוכן מאד. אז יעלה קרנה של המסורה והיא תוכל לעורר יחס
חיובי כלפי הציבור.

שמענו כאן על מספר האסירים במדינה.
היו כאן תלונות מספר בקשר לבתי-הדין, והראשונה שבהן: בתי-הדין שלנו
פועלים לאט. אסור להתעלם מן העובדה שמארץ ישנם תושבים מארצות בעלות
תרבויות שונות. אמ, למשל, בתי-הדין ברחביים אצלנו לאדם שאנו ילדה בת
11, עונש של 6 חודשי-מאסר - אין זה מופי. ישנם בני ארצות שבהן הקלו
בענינים, אולם ישנם אצלנו בני ארצות כאלו, שגם לא יחטירו כלפיהם
בעונש - לא יעשה הדבר את הרושם המקורה. בתי-הדין אינם צריכים להיות
סלחניים כל-כך. שמענו גם שאנחנו מסתובבים הנתפשים ובטלחים לעבר השני,
חוזרים ומפיעים פעמים, שלוש וארבע, מבלי שזטילו עליהם עונש חמור.
שמענו גם על סקרי הכאות של שומרים. השומר מליצג את החוק, ואם טכיים
אותו - פוגעים בחוק.

ברצוני עוד להפנות את תשומת-לבם
של החברים לבעיה ניעת-ההסתבנויות. דה-רידור הביע דעה שבענין זה רק
על המסורה לספל ולא הצבא. כל רחוב בירושלים הוא עלולגבול, והיה אולי
רצוי להקים גוף מיוחד במסורה, בעל חומר אנושי מיוחד, שיספל בבעיה
זאת בהרבה יותר טרף.

ישנו הבדל גדול בין "סלטון" ובין
"הסתלפות. אמרתי פעם לראש המסלה בשיחה אתו כי תפקידיה של המסלה הוא
לסלוט בעט אבל לא להסתלט עליו. הוא הדין במסורה. צריך ליצור את כל
האפשרויות בכדי שהמסורה תוכל לסלוט בטצב אבל לא להסתלט עליו.

ע. א.מ.:

ועדה זאת איננה בטת-הכנסת, ואין טעם
להסמיע כאן באוטיים רק לשם הדיבור.
כאן עלינו להתרכז בדיבורים לענין ובכדי לשכנע את החברים, ולא ללכת
בשיטה שהלך בה חבר הכנסת פרי כטריבר על "פאטיזציה" של המדינה וכו',
המציאות של האוכלוסיה שלנו יצרה קרקע דשנה מאד לדמגוגיה, ודמגוגיה זו
גרטה לא טעם לערער את אמון הציבור במסורה. כל אדם המוקיע איזה טענה
בפסד של המסורה חייב להדגיש שההוקעה איננה נגד המסורה אלא נגד המסורה
המסוייט. שופרים רבים מפחדים לפעול במקרים מסוייטים, כי הם חוששים
שינפחו את הענין בעיתונות ויטפצו אותם. דבר זה מסוכן מאד, כי הוא
יכול להביא לידי אי-עטייה ואי-פעולה של המסורה במקרי הצורך.

אמר לבעית השומר הדתי: אינני חושב
סמן הצדק הוא לסחרר שוטרים דתיים טעבודות מסוייטות בטבת כי ישנם שוטרים
לא דתיים שיעשו את העבודה הזו, פעין "גוי של טבת". עלינו לראות את
הבעיה כך: כל עבודה חיונית - חייב להיות עליה היתר.

א.ב.

ישיבת הוועדה לעניני פנים
3.12.1951

ע. אס"ר:

חבר הכנסת בן-צבי הזכיר כאן את המספר האזרחי בני רוצה לציין כי ישנם מקורות טבת שוטרים האנטי לא לילה בחודש אלא שני או אי-לילות בשבוע, כגון ביטוני המפר וכו'. אני חושב שאילו היה שוטרים חלק מן האנטי חייב לירות הטילואים מן הצבא לטובת המטרה - היה זה פיצוי-טה לאותם אנטי הנותנים זמן רב כל-כך לענין השמירה.

י. סחר:

לקחתי לתשומת-לגי את טרביט ההערות שהוטעו כאן. אני רוצה להדגיש באופן הכנה ביותר שאני מסח על ביקורת. אענה רק לחברי הכנסת פרי ואלטמן.

אני מצטער מאד שהתערעך בי אמונו של חבר הכנסת פרי, מולם הוא נאמרים אותי בדברים שלא בי האס. אני רואה עצמי אך ורק כסגן החוק במדינה. הגעתי למצב מעצב זה מאחד מחברי הכנסת - בן טיעו של חבר הכנסת פרי - שהיה אחד מידדי הטובים, שט ב עתה לדבר אתי בגלל ענינים כאלה. למטרה אין מחלקה פוליטית ואין לה ענינים פוליטיים.

בקשר למפלגתנו במטרה, אני רוצה זאת ככל הכנות. אין במטרה טוב קו מפלגתי. טרביט אנטי המטה והקצינים הגבוהים במטרה הם אנטי בלתי מפלגתיים, לפעם אני דורש זאת מהם, גם אני עצמי מחובתי להפנע מפלגתיות במטרה. הגוף האחד חוץ מהצבא שחייב להיות בלתי מפלגתי הוא: המטרה, ואני עומד על כך.

עלי לבקש את סליחת הוועדה וללכת, ואת שאר דברי החברים אקרא בפרוטוקול. אני מודה לחברי הוועדה.

היו"ר י. ספיר: אנו מודים לטר סחר.

(טר סחר יוצא).

מ. ארמ:

אם כי אי-אטוני למטרה נתון לספוע, בתור המכסיר של המטלה, אבל לתפקידי של המטרה לא כמכסיר מפלגתי אלא כסגן על הציבור. לא תמיד סקל-נועם הוא סימן של חולטה וסקל-חובלין סימן של תקיפות. ראיתי לא מזמן הפגנה של אנטיים באחת הטעבורות. בהפגנה השתתפו ילדים בני 14-15. המטרה גאה, ובטקום לדמוג לכך שהפגנה תעבור בטקום, החלה טיד להשתטט באלות. לא זהו תפקידה של מטרה. בצרפת היתה הפגנה של קוטוניסטים, וטם התיחסו הוטורים בצורה אחרת לגכרי אל המפגינים, וההפגנה עברה בטקום. לפעמים יכולים חיוך והטבת-פנים להועיל הרבה יותר מן האלות. זה דורש כסובן התאפקות רבה, אבל על המטרה שלנו ללמוד זאת. טכאן גם ענין הטכטט שצריך לחסל אותו לחלוטין.

בם הוא

אמר לענין האסירים הפוליטיים: חבר הכנסת בן-צבי יטב/בארצות ספוליות לא אמר בתור אסיר פוליטי בבתי-טוהר, ואינני מבין מדוע דאך הוא להתחטט לשאלת האסירים הפוליטיים בצורה שהתחטט הוא יודע היטב טה ההבדל בין אסיר פוליטי ובין אסיר פלילי. הפוטע הפלילי נלחט בפף - הפכדין הפוליטי נלחט בכלל, זהו ההבדל. לכן אני מתנגד לא רק לטיטה של לקיחת טביעט-אצבעות מאסירים פוליטיים, אלא לכל הטיטה טאנו - כפעט הארץ היחידה בעולם - אין אצלנו אסירים פוליטיים בכלל.

לכן הטסקנות שאני מציע להטיק הן: טיועלה כאן הענין של היטול הטכות ושל טיוט הפגנות בטלום בטקום לפזר אותן; לגכור תיקים בטהירות ולא למטון תיקים חדטים תמיטים; שלא יהיה דיטט של עבריינים פוליטיים כדיטט של עבריינים פליליים.

היו"ר י. ספיר:

כולנו מסכימים שנוצר מצב בלתי רצוי: חייץ בין המטרה ובין הציבור להופעותיו הטונות. דבר זה יש לטנותו. אנסה להעטיר כאן את הטאלות שנתעודרו על-ידי

ישיבת הוועדה לעניני פנים
3.12.1951

היו"ר י. פייר:

החבריה בקשר לגורמים של הסכם סנוצר.

ישנה נטה לתונים אוניקסיטיים, כגון ההתכב הדיסונראפי של האוכלוסייה - דבר שאותו אין אנו יכולים לתקן. ישנה בעיה של חולשת המטרה מבחינת כוח האדם, ושתוך זה נובעים מספר דברים. במקום שצריכים להימצא עשרות סוטרים, נמצאים סוטרים בודדים, ולכן הם צריכים להתמסר לפעמים - אם כי לא תמיד - באמצעי-כוח נגד ההטון, בכדי להגן על עצמם. ישנן מספר תופעות שהיו במטרה שנתפרסמו בציבור ויצרו הלך-רוח בלתי רצוי. ישנה הנטה שתגובת הציבור היא סוצדקת, וישנה הנחה שאין תגובת הציבור סוצדקת - על כך תצטרך הוועדה להחליט.

ישנו ליקוי במטרדוקטורה של המטרה לגבי טיפול בענינים של חינוך, המברה והדרכה לציבור. דעתם של כל החברים שאוחדת שיש להחזיר את הכבוד למטרה בעיני הציבור, והדבר צריך להיעשות בטני הכוונים גם יחד.

באשר לעבריינות, קנסות ומשפטים, דעת החברי שאוחדת ב-3 נקודות: יש צורך להחיש את המשפטים, ודבר זה קטור גם בהגברת התקן המשפטי;

יש להציע - בין אם לכנסת או לוועדת החוקה - שבניסוח החוקים ייקבע גם סיניטום של עונש, על-מנת שהעבירה לפי רוח החוק והמחוקק תתווה כבר במידה ידועה את הקנס גם בסביל הממשל לאחות במיניטום. זוהי עבודה משפטית וציבורית שדרכה לטדין.

המטרה בעיקר באיזורי החקלאיים. לי נראה שבענין זה מסתכנת הצעה שהצבא יסכים שהסירות בעתודות לגלים 39-49 יועבר מהצבא למטרה. מספר האנשים הוא לא קטן, ודבר זה יפתור בהרבה את בעיית המטרה. לעומת זאת ישנה הצעתו של חבר הכנסת בן-צבי להגדיל את הגיל מ-49 עד ל-60, ולתרגן סחזש את מספר העם כגיוס חובה. הצעתו של חבר הכנסת חזני לעזור למספם החקלאיים בכסף - איננה שייכת לבעיית המטרה. הצרה היא שהמטרה הזאת איננה מעטה-קונדט, אלא יש צורך באנשים אחראיים שיודעו להתמסר ברובה, כי עליהם יהיה להיפגש עם מסתננים היוודעים סלאכה זו. לכן אולי רצוי יהיה שאותם אנשי מספר העם לא ילכו באופן יסיד למטרה, אלא יחליטו במטרה סוטרים אחרים, ואותם הסוטרים הסוחלפים ילכו לתפקידי המטרה.

י. יטעיהו:

במידה שנצטיד יותר טדי את המטרה במספר העם למטרה - יעורר הדבר התנגדות בציבור. לא כן הדבר אם נשלח את האנשים לתפקידי מטרה יטירים.

היו"ר י. פייר:

נתעוררה שאלה: עד כמה אפשר לכלול בכלל במטרה את עניני המסתננים? דבר זה נוגע לוועדה-המבטון. המטכות בענין זה הן הצבא ולא המטרה. המטרה רק עוזרת בידי הצבא.

נתעוררה שאלה: עד כמה אנו יכולים לדון עכטיו בבעיה של אסירים פוליטיים, בתנאים שלנו קשה להגדיר בדיוק את המושג הזה. אסירים פוליטיים ישנם בארצות ואין בהן חופט ההתאגדות, הדיבור וכו', והמושג שאין אסירים פוליטיים בא סאנגלית, שבה ישנו חופט גמור ואין צורך במעטים פוליטיים בניגוד לחוק. גם אצלנו קיים חופט כזה, ואין רדיפות פוליטיות, אלא יכול אדם שהוא פוליטי להתמסר לפעטים בעבירה פלילית וזו אפטר לרמות אותו כאסיר פוליטי. אולם הענין הוא סכונך. במילוב עם בעיה זו ישנה הבעיה של לקיחת מביע-אצבעות של אסירים פוליטיים - כי איננו חושב שיטנם חילוקי-דעות בקשר ללקיחת מביע-אצבעות של עבריינים פליליים. גם ענין זה אינו סוגדר דיו.

ישנה בעיה של האפשרות לקבל בחורים תלנים למטרות במטרה. ישנה הצעה לקבוע ועדת פטותפת עם המטרה והרבות הראטית שתדון בענינים ותביא את מסקנותיה לוועדה זו, שתקבל אותן אם תראה לנכון. אינני מציע שהוועדה תקבע החלטות - אלא רק תביא לנו הצעות.

היו"ר י. ספיר:

בענין בתי-הסוהר אפשר לקבל את שלוש
ההצעות שהובאו לפנינו על-ידי מר
סולובסון: שנדרוש את החטת בנין בית-הסוהר הזמני, שנדרוש את החטת
קביעת המקצב והתקן להפעלת בית-הסוהר החסר וגם הטלצה תקיפה וחריפה
בענין בית-הסוהר ברטלה לא יעוכב יותר. בענין זה אין חילוקי דעות.

זהו סיכום הדברים שעליהם יהיה עלינו

להחליט.

א. פרי:

יש בידי מספר הצעות-החלטה בנוסחות,
שעליהן אני מבקש לדון, הן:

1. ועדת הפנים קובעת, כי העובדות
שנתגלו בפרשת טריפוט וכן בדין-וחשבון של ועדת-החקירה הפרלמנטרית למחנה
ג'למי מחייבות את המטרה לגדוק את דרכי פעולתה ואת הרכב טנגנונה;

2. ועדת הפנים בוחרת בוועדה ציבורית
לעניני המטרה, שתקוד על הגנת האסיר והעציר בהתאם לדין-וחשבון של
ועדת-החקירה הפרלמנטרית לפרשת ג'למי;

3. ועדת הפנים מבקשת לטווע טפי שר
המטרה על טידת ביצוען של החלטות הוועדה סיום 6 במארס 1951; הוועדה
מציינת כי ההטלצה בדבר סינוי ועדה לבדיקת טנגנון המטרה, טדי המטמעת
וכו' וכו', הכלולה בהחלטות ועדת-הפנים, לא נתמלאת על-ידי שר המטרה;

4. הוועדה שוללת הנהגת שיטה כוללת
של גביית טביעת אצבעות וטביעה את דעתה, טיט להגבילה רק לעברינים
פליליים, טעבירתם הוכחה;

5. הוועדה ט ליצה על קביעת הכהגת בין
עברינים פליליים לאסירים פוליטיים ועל הנהגת יחט סיודח לאסירים
פוליטיים;

6. הוועדה טמקטת את דעתה, כי יט לחדט
את "המטרה של היטובים" לטט חיווק המטחון ביטובים החקלאיים ובאיזודי-
המטר;

7. הוועדה רואה צורך בהידוק המגע של
המטרה עם הציבור על-ידי סינוי קציני-קטר עם האזינו והעיתונות;

8. הוועדה טמלוצה על חידוש המטטר
האזרחי, כפוח עטמי המטובל להגביר את תנאי המטחון ביטובים בפני
טעטי פליליים ולטמט תוספת כוח לתקן הרגיל של המטרה.

בטמט בתי-הסוהר יט לי הצעות בקטר

עם עברינים צעירים.

גט לי יט הצעות בקטר עם עברינים
צעירים,

ט. חזני:

אני טמיע גט לדון בטמט החוקי של
המטחונים; צריך להעניט את המטחונים,
ולא להטמק בטליחתם בחודה אל טעבר לגבול, בכדי שיחזרו ויטמנו פעם
טניה וטליטות. אני טמיע טלל טמחון מהארצות האויבות, טלל חל עליו חוק
הטנות, עובד על חוק טטויים, ובעצט על-ידי-כך טמקייטם טחנות-עבודה
טיוודים בטבילים.

י. בן-צבי:

אני טמיע גט לדון בטמט החוקי של
המטחונים; צריך להעניט את המטחונים,
ולא להטמק בטליחתם בחודה אל טעבר לגבול, בכדי שיחזרו ויטמנו פעם
טניה וטליטות. אני טמיע טלל טמחון מהארצות האויבות, טלל חל עליו חוק
הטנות, עובד על חוק טטויים, ובעצט על-ידי-כך טמקייטם טחנות-עבודה
טיוודים בטבילים.

ט. ארם:

בענין בתי-הסוהר אני טמיע: א) טוועדת-
הפנים תבקר בבתי-הסוהר ותבדוק את
המצב; ב) אני רוצה שיתקבל צמד חוק העקרון טהאנטי בבתי-הסוהר לא
יבלו את זמנו בטלה. אשר להצעתו של חבר הכנסת בן-צבי בקטר להקטט טחנות-
עבודה, לא הייתי טחונד לה, אולם טדוע להעניט אדם טעפילי על אותה עבירה?
אט טוטיבילט את המטחון לטטן חדטט אחדים-בטחנה עבודה, צריך אחר-כך לבטל
בגדו את צו הגירוש.

א.ב.

ישיבת הוועדה לעניני פנים
3.12.1951

ס. חזוני:
אני מציע: להקים ועדה ציבורית להידוק הקשרים לאיפור היחסים בין הציבור והמסטרה; (ב) להקים ועדה לבירור האפשרויות לסירוחם של אנשים דתיים במסרה.

היו"ר י. נפיר:
על הענין השני יטובה הסכמה, להקים ועדה כפלי שהזכרתי. אני מציע ועדה ממוסדת של שני חברי: חברי הכנסת בן-צבי וחזוני.

הדחלס: להקים ועדה המורכבת מחברי-הכנסת בן-צבי וחזוני, בשימוך עם נציגי הרבנות הראשית ומטה המסטה, שתברר את האפשרויות של סירוחם של אנשים דתיים במסטה ושחרורם מעבודות ספוייטות במטה. הוועדה תסכם הצעות ותגיש אותן לפליאת ועדת-הפנים.

היו"ר י. נפיר:
כמו-כן אני מציע להקים ועדה בת 2-3 חברי שתבקר בתי-הסוהר ותראה את המצב שם לאטורו. בתור חברי הוועדה אני מציע את חברי הכנסת: אלטמן, ארם, בבה, ישעיהו.

הדחלס: להקים ועדה המורכבת מחברי הכנסת: אלטמן, ארם, בבה, ישעיהו, שתבקר בתי-הסוהר ותעמוד על המצב בהם, ותגיש את מסקנותיה לוועדת-הפנים.

ס. חזוני:
אין זה טכניק מצד המסטה לבוא לציבור ולהגיד: "חיו אתי ב רב". עלינו לקיים מטרת רחבה של פעולות הדרכה והסברה לציבור. פעולה כזו אינה יכולה להיעשות על-ידי המסטה, שהיא צד בדבר, אלא על-ידי אנשי-ביניים.

היו"ר י. נפיר:
לפני שאנו נועלים את הישיבה, ברצוני לטפור לחברי מספר הודעות. ישנו כאן תזכיר מטעברת תל-מונד, החתום על-ידי 280 איש, ביניהן חתימות בסניעת-הבוהן. התזכיר הוא בקשר למותם של שנים מתושבי המעברה גיוס המטה, התזכיר דורש לגלות את האסמים האמיתיים במקרה ודורש שהמסטה תקיים חקירה לגופם של הענינים ללא לחץ על הנחקרים. תזכיר זה הועבר אלינו, אולם לא נתבקשו לדון בו, ואינני יודע עד כמה הדאי לנו לדון בתזכיר.

א. פרי:
אני מציע ש-3 מחברי הוועדה יבדקו את הענין ויודיעו לנו על כך שישיבה הבאה.

הדחלס: מחברי הכנסת: ארם, חזוני, נפיר, יבדקו את ענין התזכיר של מעברת תל-מונד, ויודיעו לוועדה בישיבתה הבאה את מסקנותיהם.

היו"ר י. נפיר:
על שם ועדת-הפנים נתקבל פכתב ממסטר-הירדן א', הקובל על הפועצה האיזורית של הגליל העליון על שאין היא רוצה לצרף את המוטב אליה, היא כי הוא נמצא במחום סיפוסה. העברתי פכתב בנדון זה למסרד הפנים, היות וענין זה נמצא במסכותו. כאשר אקבל את תשובת מסרד הפנים - אודע לחברים.

ישנם חמטה חוקים המצפים שבדון בהם, ביניהם: ענין הוועדה לבנין ערים; גופים ציבוריים - ענין זה אני מציע להוריד לסוף התור; סגולגולת; מטה; תיקון הארנונה.

אשר למסרד העליה - שר הפנים הוזמן למסרד לנו סקירה על עניני מסרד הפנים, ובאותה הזדמנות נבקש ממנו גם ידיעות על מסרד העליה העומד להתחלל, אשר לענין סדיניות העליה בכללה - אינני יודע עד כמה אנו מוסמכים לדון בדבר, כי זהו עניני של הסוכנות, ואינני יודע גם אם המסלה פועלת לפי החלטות הסוכנות היהודית בענין זה. הישיבה הבאה תחייב ביום ד', על הטעה אודיע מחר. הישיבה סגורה.

(המסטה נוסדה ב-1948)